

Nos diu adeu Garcia Berlanga

Escrit per Administrador
dissabte, 13 - novembre - 2010 00:00

□

Lluís Garcia Berlanga Martí

Lluís Garcia Berlanga, el cineasta valencià més universal, ha mort hui en sa casa de Madrit. L'autor d'obres mestres com 'Bienvenido Mr. Marshall', 'Plácido' o 'El verdugo' demostrà en les seues pel·lícules el seu pesimisme pels aconteyiments socials i de forma chamarrusquera i intel·ligent plasmà en els seus llargmetratges la seua visió sobre les diverses situacions nacionals.

Va naixer en València el 12 de juny de 1921. De família burgesa i republicana, son yayo va ser governador civil de València i son pare va ser diputat republicà per *Unio Republicana*. Es considerava una persona tímida i solitaria, com molts creadors. De menut estudià en els jesuïtes, estigué intern per motius de salut en una escola de Suïssa i estudiant Dret i Filosofia i Lletres, a son pare, José Garcia Berlanga, el tancaren en presó per formar part del *Front Popular*

. Deixà els estudis i s'incorporà a la *División Azul*

; en 1941 l'enviaren al front de Novgorod. Ell va contar que ho va fer per varios motius: principalment per a salvar a son pare, detingut en Tanger i condemnat a mort pel regim franquista; pensava que aixina, treballant per al dictador li commutarien la pena. Inllei tambe cert esperit d'aventura i un desengany amoros. Segons paraules de Berlanga: 'lo que em motivà anar var ser una chica que no m'envià ni una carta i es va fer novia d'un amic intim'. Son pare només ixque de preso despres de vendre el patrimoni familiar. Va dir: 'Mon pare tenia una fabrica d'electricitat i una finca. Ho venguerem tot i li salvarem la vida pagant'.

En 1947 es va inscriure en l' *Instituto d'Investigaciones y Experiencias Cinematográficas de Madrid* a on va coneixer a Juan Antonio Bardem; els dos treballarien junts en maravelles com 'Esa pareja feliz' (1951), 'Bienvenido Mr. Marshall' (1953) i 'Novio a la vista' (1954). Va ser una época genial i la mes productiva. Tituls com 'Calabuch' (1956) i 'Los jueves milagro' (1957) mostren per mig de la comedia les singularitats de l'epoca, la vida cotidiana, les necessitats o el paper de la religio. Actores com José Luis Ozores, Manuel Alexandre, Jose Isbert o José Luis López Vázquez realisen interpretacions prodigioses. Ad estes pelicules seguirien atres genialitats com 'Plácido' (1961) i 'El verdugo' (1963), en guions de Rafael Azcona. 'El verdugo', que va guanyar el *Premi de la Critica Internacional del Festival de Cine de Venecia* en l'edicio de 1963, fa una dura critica a la pena de mort utilisant el caracteristic humor negre de la seua filmografia. Tambe en este cas el treball de José Isbert, Nino Manfredi i Emma Penella fan de la comedia una de les millors de tots els temps. En 1973 rodaria en França 'Tamaño natural', (Grandeur nature), alegoria de la soletat i l'incomunicacio de la societat d'aquell periodo. A traves de l'erotisme i sempre en perspicaç ironia es manifesten les relacions de parella mes amagades, les fantasies, la passio.

A finals dels anys setanta i principis dels huitanta presenta la trilogia 'La escopeta nacional' (1977), 'Patrimonio nacional' (1981), i 'Nacional III' (1982). En esta ocasio, ya sense la censura franquista, Berlanga, de forma explicita, analisa el comportament en l'epoca de la dictadura de l'alta burguesía, la iglesia i la clase política.

En la seua ultima etapa nos oferi pelicules com 'Moros y cristianos' (1987), 'Todos a la cárcel' (1993), premi Goya al millor director o la serie 'Blasco Ibáñez, la novela de su vida' (1995). L'ultima obra de Luis Garcia Berlanga va ser 'París-Tombuctú' (1999).

Nos diu adeu Garcia Berlanga

Escrit per Administrador
dissabte, 13 - novembre - 2010 00:00

La seua produccio es completa en els curtmetrages de la seua epoca d'estudiant- 'Tres cantos' (1948), 'Paseo por una guerra antigua' (1948) i 'El circo' (1949)- una chicoteta incursio en el mon del sainet, 'Tres forasteros de Madrid' (1995) i com actor participaria en 'Cineastas contra magnates' (2005).